

Železarna Štore

POSLOVANJE ZELO DOBRO!

Pred dnevi se je sestala na svoje prvo letošnje zasedanje Delavski svet Železarne Štore. Obravnaval je zaključno poročilo za leto 1971 in predlog za reorganizacijo in razširitev dejavnosti »Industrijsko-kovinarskega centra Štore«.

Ko so razpravljali o poslovanju v preteklem letu, o proizvodnih uspehih in problemih, so ugotovili, da je bilo poslovanje nadvse uspešno, čeravno niso povsem dosegli planskih zadolžitvev.

Skupna proizvodnja znaša po podatkih zaključnega računa za leto 1971 166.529 ton, kar predstavlja 94,9 % planske zadolžitve, je pa za dobrih 15 % boljša od lanskoletne. Produktivnost se je v primerjavi z letom poprej povečala za 7,3 %. Realizacija kaže še boljše rezultate, saj so železarji dosegli kar 99,2 % postavljenega plana. V primerjavi z letom poprej je višje kar za 66,3 %, znaša pa 286.222.102 Ndin.

Pomembne rezultate so dosegli tudi pri izvozu, saj je kar za 78 % večji od lanskega, dosegel pa je vrednost 32.602.139 Ndin in v celoti pokriva uvoz.

Povprečni osebni dohodek na zaposlenega v železarni se je v lanskem letu povzpela na 1.653,82 Ndin, upošteva je topli obrok in regres za letni oddih. V poslovni sklad so za obratna sredstva vložili 5.200.000 din, ugotovljajo pa, da ga bodo morali že v tem letu ter v naslednjih znatno povečati.

Poudarjeno je bilo, da so takšni rezultati posledica naporov celotnega kolektiva, da poslušajo kar najbolj racionalno, da se izboljšuje delovna, pa tudi tehnološka disciplina itd. Te in še mnoge druge naloge kolektiva bodo prisotne tudi pri realizaciji letošnjega gospodarskega načrta, sprejetega že decembra lani in ki postavlja pred štorski železarski kolektiv velike in zahtevne zadolžitve.

V nadaljevanju je delavski svet železarne razpravljal tudi o predlogu reorganizacije »Solskega industrijsko-kovinarskega centra« v Storah. Ugotovljeno je bilo, da so v podjetju potrebe po kadrih metalurških in kovinarskih profilov precejšnje in da bi jih lahko uspešno realiziral reorganizirani ŠIKC v Storah.

Tako so po daljši razpravi sprejeli sklep, da pristopi Železarna Štore k soustanovitvi viteljstvu novoustanovljenega Solsko-izobraževalnega centra v Storah. Sprejel je dalje sklep o ustanovitvi Metalurško-kovinarske šole za specializirane delavce in delovodske šole metalurške in kovinarske stroke, ki bosta delovali v okviru omenjenega centra. Istočasno pa je sprejel tudi sklep o ukinitvi Izobraževalnega centra Železarne Štore, ker se bo izobraževalna dejavnost tega centra prenesla v okvir organizacije za usposabljanje in permanentno izobraževanje delavcev v Solskem izobraževalnem centru v Storah.

ODLOČITVE SO BILE POTRJEJENE

● Lanskoletna odločitev kolektiva TOPRA, da prusmeri del svoje proizvodnje na področje športne konfekcije, je bila več kot pravilna. Tržišče je sprejelo kvalitetne izdelke in povpraševanje po njih je presežilo realne možnosti proizvodnje. Lani je bilo pri proizvodnji športne konfekcije zaposlenih 100 žensk, ki so jih prusmerili iz poprejšnje proizvodnje srajc. Kateri razlogi so vodili vodstvo tega kolektiva za tako odločitev?

● Da bi se dobro pripravili na prihodnjo sezono, bodo že marca letos pokazali trgovcem nove artikla, ki jih narekuje moda za prihodnjo sezono. Smučanje se vedno bolj razvija, s tem pa rastejo tudi potrebe po športni konfekciji, ki so jo prej haši kupci kupovali izključno v tujini. Kakšni so načrti za bodoče?

Med osnovne razloge, na podlagi katerih je kolektiv Topra pričel z delno prusmeritvijo proizvodnje tudi na področje športne konfekcije, štejemo tudi to, da so bile obstoječe kapacitete za proizvodnjo srajc glede na relativno majhno in zasičeno tržišče, prevelike. Tako stanje je ob močni konkurenci pogojevalo tudi nizke cene.

Drugi pomembni razlog pa je bil seveda v tem, da doživlja smučanje izreden razvoj. Na domačem tržišču ustreznih smučarskih artiklov ni bilo, zato so jih kupci kupovali v sosednjih državah. Po temeljiti analizi tržišča so ugotovili, da primanjkuje predvsem modne in kvalitetne športne konfekcije. Na pozitivna reagiranja trgovcev so se tudi odločili za sodelovanje s partnerjem (Mc Gregor), ki sega v sam vrh evropske kvalitete in je zaradi tega tudi primerno drag. Odločitev je bila utemeljena in prva negativna reagiranja trgovcev so bila kratkotrajna.

Pri Toprovi proizvodnji športne konfekcije, zaenkrat

je zamske, gre za modne artikla, ki so povrhu vsega izdelani iz materialov, ki so v celoti uvoženi. Ker je podjetju uspelo, da svojo proizvodnjo plasiira tudi na zunanje tržišče, ustvarjajo kljub nizki retnenosti toliko deviz, da lahko v celoti krijejo potrebe po uvozu reprodukcijskega materiala. Medtem, ko je v lanskem poslovnem letu znašala vrednost proizvodnje športne konfekcije približno 5 odst. (okoli pol milijarde starih dinarjev) celotne proizvodnje, pa nameravajo letos njen delež bistveno povečati. Vrednost letošnje proizvodnje naj bi znašala skoraj milijardo in pol — to je skoraj dvakrat več kot lani. Da bodo dosegli tolikšno povečanje proizvodnje, bodo dodatno prusmerili še nadaljnjih 100 delavcev ter tako skrčili proizvodnjo srajc, pri kateri se bodo v glavnem usmerili na izdelavo zgolj visokokvalificiranih artiklov, ki bodo zadovoljevali zahtevnejše kupce. Pri športni konfekciji predvidevajo tudi povečan izvoz, ki naj bi letos po vrednosti dosegel preko 300 starih milijonov.

Svet osmih občin v Konjicah

USKLAJENA DAVČNA POLITIKA

● NA SEJI V SLOVENSkih KONJICAH SE JE SVET OSMIH OBČIN CELJSKE REGIJE ODLOČIL ZA MALONE POVSEM VSKLAJENO DAVČNO POLITIKO ● OBČINE CELJSKEGA OBMOČJA PRECEJ NESTRPNO PRIČAKUJEJO DOKUMENT O SREDNJEROČNEM RAZVOJU OBČIN V CELJSKI REGIJI ● ZAPLET OKOLI ZADEV POD TOČKO »TEKOČA PROBLEMATIKA« KOT ZAČETNIŠKI SPODRSLJAJ SVETA OSMIH OBČIN ● OČITEK CELJSKI OBČINI ZARADI NESPOŠTOVANJA DOGOVORA S SESTANKA V VELENJU.

V ponedeljek je bila v dvorani podjetja »Konus« v Slovenskih Konjicah seja sveta osmih občin celjske regije. Sejo je vodil predsednik konjske občine inž. Franjo Tepej. Razen njega so bili na seji še predsedniki Mozirske, Šmarske in žalske občine, iz preostalih štirih občin pa so skupščine zastopali podpredsedniki. Spričo napovedane razprave o davčni politiki so bili navzoči tudi načelniki za finance, načelniki za gospodarstvo in še nekateri.

Najprej so na seji ugotovili, da je na področju davčne politike dosežena že pred sejo v Konjicah precejšnja enotnost. Največje so še vedno razlike v prispevni stopnji iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja občanov, ki je najvišja v občini Slovenske Konjice (5,63), najnižja pa v občini Laško (4,50). Precejšnja različnost je še tudi v določenih stopnjah davka od kmetijske dejavnosti. Medtem ko celjska, žalska, laška in konjska občina predvidevajo le stopnje za različne razrede katastralne razvrstitve, predvidevajo občine Mozirje, Sentjur, Šmarje in Velenje poleg razredov še progresivne lestvice. Le Šmarska občina se je odločila za progresivno obdavčitev, vendar v enem samem razredu. Najvišjo stopnjo za kmete na območju z najboljimi pridelovalnimi pogoji predvideva žalska občina (39), najnižjo pa občina Šmarje (13 do 18). Skoraj povsem enako stopnjo so predvidele občine za dohodek iz gozdarstva, kjer razumljivo z najvišjimi (20) izstopata občini Mozirje in Slovenske Konjice.

Pomembno uskladitev so občine dosegle pri določanju davka za obrtnike in ostale gospodarske dejavnosti, pri čemer skoraj ni razlik. Razlike so samo pri davkih za

deficitarne obrti oziroma pri olajšavah za le-te.

Se vedno pa so precejšnje razlike pri obdavčitvi stavb. Celjska, laška, velenjska, šentjurska, šmarska in žalska občina so sklenile davka oprostiti kmečke hiše. V konjski občini so oprostitev sklenili razširiti še na hiše stare nad 100 let, kar so nekateri smatrali za sporno in težje ugotovljivo. No, mozirska občina pa ni predvidela nobenih oprostitev.

Na seji v Slovenskih Konjicah so se nadalje odločili

je, ki se mehanizirajo v skladu s strokovnimi razvojnimi programi.

Na seji so člani sveta osmih občin poslušali tudi poročilo direktorja celjskega zavoda za napredek gospodarstva Fedorja Gradišnika, ki je poročal, do katere stopnje je prišla izdelava dolgoročnega programa razvoja občin v celjski regiji. Poročilo je navzoče v glavnem zadovoljilo, so pa vsi pokazali precejšnjo nestrpnost v pričakovanju končnega dokumenta, ki bi ga v občinah radi čim prej uporabili kot osnovo za izde-

pod delovnim naslovom »tekoča problematika« je nastala na ovire. Najprej se je zapletlo okoli predloženih variant za financiranje okroglega javnega tožilstva. Ko so oklevali, ali naj sprejmejo za osnovo razrez iz leta 1970 ali 1971, se je končno izoblikovala stališče, da bi naj obveljalo srednje povprečje obeh let. Na razpravo o regresiranju pri prodaji mleka, ki se bo, kot je napovedano, podražilo, niso prišli vsi pripravljeni. Nazadnje so sklenili še enkrat priporočiti izvršnemu svetu SRS, naj te vprašanje reši enotno za ves slovenski prostor.

Najbolj se je zataknilo okoli sklepa sprejetega na zadnji seji v Velenju, da bi občinske uprave imele v letošnjem letu osebne dohodke v višini 95 odstotkov v odnosu do samoupravnega sporazuma. Iskalo se je namreč, da je celjska občina v že sprejetem proračunu zagotovila 100-odstotno kvoto.

Pri vseh teh vprašanjih je prišla do izraza začetniška težava nedavno ustanovljenega sveta osmih občin. Izkazalo se je, da bodo morali biti zadeve pod točko stekloč zadeve prav tako pisмено sporočene občinam, da bi mogli udeleženci sej sveta prihajati pripravljeno za razpravo in pooblaščenici za sprejemanje sklepov, ki sicer občin ne obvezujejo, toda smoter ustanovitve sveta je bilo ravno dogovorno usklajevanje in poenotenje izhodišč za poglavitna politična vprašanja v regiji.

Po daljši razpravi so na seji podprli pobudo za poenotenje zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov v celjski rizični skupnosti in na koncu sprejeli še poslovnik sveta osmih občin.

Tretja točka dnevnega reda

J. KRASOVEC

pri obdavčitvi izogniti prevelikemu bremenu za čista kmečka gospodarstva, ki se vključujejo v tržno proizvodnjo živine, mleka, perutnine, sadja, jagodičevja itd. Tudi za razvoj mehanizacije so bili istega mnenja, vendar s pridržkom, da bi bili olajšav deležni predvsem tisti kmet-

lavo svojih razvojnih programov. Ker bo v kratkem poleg republiškega programa izšla tudi vrsta posameznih projekcij regionalnega načrta, bodo v kratkem imeli dolgoročni program ponovno na dnevnem redu sveta osmih občin.

Naši znanci

»Tiste čase pred drugo svetovno vojno je imel Pilštanj zelo bogato knjižnico in ko smo izvedeli od Janka Regvata, da je tukaj vojna, smo naročili ljudem, naj čimveč knjig odnesejo na svoje domove, da jih ne bi dobil v roke okupator. Nekaj smo jih skrili v kletne prostore takratne občine.«

Adela je ostala na Pilštanju, kjer ni bilo več pouka, vse do 1. VI. 1941. Čez dolino potočica Bistrice se je valila razbita vojska nekdanje stare Jugoslavije. Vojaki so odmetavali orožje in municijo v Andrejčkovo ribnik. To je dalo naprednim ljudem v bistriški dolini misliti, o tem je premisljeval Martin Mencej pa Janko Regvat pa Andrejčkovi in še marsikdo. Tudi dr. Moser, ki so ga kot talca ustrelili Nemci.

ADELA RAUTER

Spravljali so orožje in municijo iz ribnika in ga sušili. V posel je vpregli tudi Adelinega moža Albina. Povedati je namreč treba, da si je mlada učiteljica Adela našla med Kozjanci tudi moža in ne samo prijatelje.

Najbolj prizadeven je bil pri tem poslu Andrejčkov Slavko, ki je nosil uporabno orožje v njihovo zidnico na Zečah in ga od tam naprej po posebnih kanalih pošiljal naokoli, Adela in njena prijateljica, Kolarjeva, po domače Andrejčkova Dana, Slavkova sestra, pa jantom nosili hrano. Tiste dni so bile v Logu že skupine domačih fantov.

Nekega dne so Andrejčkovo hišo, kjer se je Adela največ zadrževala, obiskali nemški vojaki in vprašali zanjo. Od takrat naprej je bilo pištanski učiteljici jasno, kaj je od slej njena usoda. Spala je

enkrat tukaj, enkrat tam. Vse do 1. VI. 1941., ko so Nemci obkolili Andrejčkovo hišo in jih vse, razen hčerke Voje odpeljali z vozovi v Kozje. Tam so bili štirinajst dni zaprti, nato pa so jih odpeljali na zasliševanje v Brežice. Tukaj so jim povedali, kdo jih je ova-dil ...

V Brežicah so jih ločili: ženske posebej, moške posebej. Adela je odšla v zapor na sodišču skupaj z Dano, njeno mamo Marto in Sketovo. Adela se danes dobro spominja, da so neznanici pošiljali po vrvi sporočila in hrano iz zgornjega nadstropja. Pozneje je izvedela, kdo je to bil.

Kar naenkrat so jih vse spravili skupaj. Kolarjeve so spustili, ostala pa je Adela z možem in Sketovo. Iz Brežic so odromali v takratni Rajhenburg, kjer so bili dva me-

seca, potem pa v Slavon-sko Požego in končno v Križevce, kjer so morali delati po kmetijah. Pri Bubnjarcih pa je pištanski učiteljica pobegnila in se z brodom odpeljala na slovensko stran. Bila je pet mesecev noseča. Bil je november 1941.

Prišla je v Metliko, od tam pa z vlakom v Ljubljano, k staršem, kjer se je takoj vključila v OF. Otroci, ki ga je nosila pod srcem, je zaradi naporov matere umrl.

8. V. 1943 je bila skupina, kjer je delala tudi Adela, izdana. V tej skupini je bil tudi znani revolucionar in kasnejši narodni heroj Ljubo Sercer. Odpeljali so jih v Polje pri Ljubljani in začela so se zasliševanja.

Po dveh mesecih negotovosti in belogardistične surovosti so jih s kamioni odpeljali na kolodvor v Sentvid. Tam je komandant belogardistov Hlebec dejal: »Pošiljam vas tja, kjer ni rešitve.«

Tisti stjas je pomenil taborišče Ravensbrück.